

Սինչեւ բարձրէ 'նդ մըկանունս ծայր՝ կալ ամբարտակ ձիգ ալեաց ,
Ու ի բեւեռացն հարաւոյ փըշընէլ յեղերս Յաբանաց :

Դու տաս հրաման կրակաց ի խորս ուլկիանու շիջանուտ
Պարզել ի վեր ըզնորակերտ լերինս , կանգնել զազաթունս՝
Ի վայր ապաստանի մըրըրկակոծ երամուց :

Հաւք եւ ծրփանք ալեաց ածեն ժայռից ըզխոտ եւ ըզծառ .

Խաղան աղբերք կարկաջահոս , չըթեն սըղոխք ըզլըճակ՝

Որք ի խոռոչս անդ խաղաղին շուրջ ի բոլոր ծաղկածիքք :

Դու հայեցեալ յարարս քոյին եւ ասացեր՝ Բարի է .

Քեզ հովիտք լուրք փառըս տան պըճնեալք ի գեղ ամարան .

Եւ քեզ մայրիք յուլկիական հողմոյն շարժլեալք ի շառաչ՝

Ինդ գանչեւոց ափանցն յաւերժ վերաձայնեն երգս յաւաչ :

ՊՐԱՅԵՆԳ

Առ Ուլկեան :

Օ ի հեշտալիք են անտառք անմարդաձայնք եւ անկոխք ,

Քանի զմայրիչ է ոգւոց ափըն լըռին մենաւոր .

Ինկերութիւն է անդէն՝ զոր ոչ խռովեն այլ ամբոխք ,

Ի խոր խաղացքս ծովուն , յորում ալիք դաշնաւոր :

Ոչ թէ պակաս ինչ ըզմարդ , այլ շատ սիրեմ ըզբնութիւն .

Քանզի 'սմանէ տեսութիւնքն այն՝ որով զանձն իմ կորզեմ՝

Յամենայնէ՝ յոր եղէ եւ յոր լինելըս կարեմ ,

Եւ ի հեղուլ եւ խառնել ընդ տիեզերս , եւ ըզգալ՝

Օ որ ոչ յայտնելն կարեմ եւ ոչ իսպառ ի լուռ կալ :

Եւրթ , ուլկեան թուխ-կապոյտ եւ խորին , երթ թափ ընդ թափ ,

Օ ուր ըզմկանամք քովք քարշին գընան տորմիղք բիւրախումք .

Օ աւերածու հետս իւր մարդ թողու յերկրի ցըծովափ .

Ինդ քո եզերք զիմակալ արձանանան նըմին թումք .

Ի ջըրեղէնն դաշտի դու միայն գործես աւերած .

Չիք անդ մարդոյ հետ քանդիչ , բայց մի եւեթ , ինքն ինքնին .

Յորժամ առ վայր մի հանգոյն տեղատարափ անձրեւին՝

Սիժէ ճողիմամք ի քոյին յանդընդախոր յորձանուտ ,

Ինդազաղ անպատան անլաց անսուգ ու անծանօթ :

Ոչ ձըգեսցեն ոտք մարդոյ կընիքս ի քոյդ ասպարէս ,

Ոչ վարեսցէ նա զկապուտ քոյոց հովտաց յաւարի .

Դու վերացեալ եւ ելեալ ի բաց ըզնա հերքեսցես

Հենգնեալ զուժովն ապիկար՝ որով դըղորդ տայն երկրի .

Ինդընդամուղ դու տրոխմամբդ ըզնա ձըգես ընդ երկինս

Եւ ջախջախեալ խաղալիկ տաս ծրփանացդ ահագին ,

Սինչ նա դեռ դից իւր մաղթէ , եւ առ օճան չըւառին

Հուպ նաւակայս կամ թէ գոգ ուրեք շնորհէ նըմին բաղդ .

Դու զնա վարեալ արկանես ի ցամաք . թող կացցէ անդ :

Որմնախարխար մենքենայք որձաքարից դըղեկաց

Սարսեցուցիչն այն ազանց բախմամբ թընդից շանթաթափք ,

Դըրդուցուցիչք արքայից յիշխանանխտ քաղաքաց ,

Ախտահասակ կաղնեկուռք եւ լայնակող նաւափայտք՝

Յոր պանծացեալ մեծամիտք նոցին հաստիչք հողեղէնք՝

Կոչեն զանձինս ծովի խանս եւ յաղթութեանց մարտադիրք ,
 Դոքա զբօսանք են առ քեւ , եւ իբրեւ ձեան ծըւէնք ցիրք
 Տալին յալեաց քոյ փրփուրս , այնք՝ որ եղենն ոտընհար
 Յօխորտակեալն Լճմադայ եւ նըշխարաց Տրափալկար :
 Լճուքդ այդ են պետութիւնք՝ ի բիւր փոխեալ՝ ի քէն զատ .
 Լսորեստան ու Լալադա , Հռովմ , Կարքեզոյն ուր են արդ .
 Զուրք քո զնոսա մաշէին , մինչդեռ կային դեռ ազատ ,
 Լա բըռնաբար զաճ իւրեանց արկանէին թագազարդ .
 Յեկաց խրժից եւ ստրկաց նըւաճեցան օփոնքն այն .
 Յանկման նոցին՝ պետութիւնք ի յանապատ փոխեցան :
 Ոչ այդպէս դու , այլ միշտ նոյն կաս՝ բաց յալեացրդ դրուժան .
 Կապոյտ դիմաց քոյ չածէ ծիրըս ծընգեալս ամանակ .
 Իբր յայգու անդ քում ստեղծման՝ հոսես եւ արդ նոյնգունակ :
 Ո՛վ հրաշափառ հայելի , յոր Լարձրելոյն իսկ ինքնին
 Կերպարանի երեւոյթ՝ ի յոյզ ծըփանց մըրըրկաց .
 Դու հանապազ՝ թէ հանդարտ թէ ի սարսուռ թէ ի հովին ,
 Ի փոթորիկս , ի սահմանս սառնասուզակ բեւեռաց ,
 Լա ընդ թօնուտ արջնաթոյր այրեցածին խորշակաւ ,
 Լնեզր անհուն եւ վըսեմ յաւերժութեան ես պատկեր .
 Դահաւորակ անտեսին . ի նոյն հիւթոյ քում տարեր՝
 Օ եռունք վըհիդ հաստեցան . երկիրս ամէն քեզ պատկառ ,
 Լա դու սիգաս խաղաս սոնք անհետազօտ մենափառ :
 Լա ես եղէ խանդակաթ ի սէր քոյն , ուլկէան ,
 Լա ըզբօսանք մանկութեան իմոյ եղեն քո ալիք ,
 Սահիլ գընալ ի նոսին պըղպըջակաց քոյ նըման .
 Տըղայ տիոցս՝ օփնակոծ կոհակքդ էին խաղալիկք .
 Լոքին ինձ հեշտք եւ հաճոյք . ցըրտասարսուռ եւ թէ ծով
 Լրկանէր աճ ինչ նոքօք , էր եւ երկեղն այն քաղցրիկ .
 Վանզի նըման իսկ նոցին՝ էի եւ ես քո մանկիկ .
 Ըջծըփանացդ առնուի համ ի մօտոյ եւ հեռուստ ,
 Լա իբր յայժմուս գըզուէին ձեռք իմ ըզբաշ քո հարուստ :

Լ. ՊԱՅՈՒՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՀՆԱԽՈՍՈՒԹԻՒՆ

Գրանի :

Հնութեանց ծարաւի ազգասէր մը
 օտարաց վրայ աչքը դարձընելէն առաջ՝
 նախ իր սրտին մօտ կեցող յիշատակ-
 ները ետեւէ կ'ըլլայ քննելու դիտելու և
 անոնցմով նախ յագելու : Ս'եր քաղա-
 քականացեալ դարուն մէջ ամէն զար-
 գացման հետամուտ ազգեր քաղաքակա-
 նութեան և ազգասիրութեան այս գըլ-

խաւոր մասերէն մէկուն վրայ ալ մաս-
 նաւոր մտադրութիւն և փոյթ կ'ընեն .
 իրենց նախնեաց հնութիւնները ետեւէ
 են նորոգելու , պահպանելու , հիմն զա-
 նոնք դնելով իրենց արդի և ապագայ
 փառացը : Հռովմ գոհ չըլլալով մինչև
 ցայսօր զաշխարհք զարմացուցած իր
 ծանօթ հնութիւններովը՝ օրէ օր դետ-
 նի հաւասար եղած իր ջնաշխարհիկ
 շէնքերը կը վերականգնէ ու մեռած յի-
 շատակները կը կենդանացընէ : Լ'թէնք
 դարերէ 'ի վեր աւերմանց և կործան-
 մանց տակ հեծելէն վերջը՝ բարերար